

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5097/2018
07.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., и тужиле-противтужене ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Бојовић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ВВ из ... и тужене ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зорана Нинковић, адвокат из ..., и тужене ДД из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3106/2017 од 27.03.2018. године, у седници од 07.08.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених ВВ и ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3106/2017 од 27.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 253/15 од 10.03.2016. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и према туженима је утврђено да су тужиоцу по основу стицања у заједници власници са по 19,1% на стамбеној згради у ... описаној изреком, а у преосталом делу је тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке утврђено је према туженима да су тужиоци сувласници са 19,1% на помоћном објекту описаном изреком, а у преосталом делу је тужбени захтев одбијен. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се према туженима утврди њихово право својине са по $\frac{1}{2}$ идеалног дела на покретним стварима описаним овим делом изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев противтужиле ВВ да се утврди њено право својине са 40% на стамбеној згради у ... описаној изреком и право коришћења дворишта на истој парцели, по основу заједничког стицања са сада пок. ЂЂ. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев противтужиле ВВ да се утврди њено право својине са 40% на покретним стварима описаним изреком. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове. Решењем тог суда под истим бројем од 14.12.2016. године одбијен је предлог тужених за доношење допунске одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3106/2017, донетом на расправи одржаној пред другостепеним судом дана 27.03.2018. године укинута су првостепена пресуда и решење, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и према туженима утврђено да су тужиоци по основу стицања у породичној заједници сувласници сваки са уделом од по $\frac{8}{24}$ на породичној стамбеној згради у ... на делу кп

.../... у листу непокретности ... КО ..., описаној изреком, што су тужени обавезани да признају, а у преосталом делу је тужбени захтев за утврђивање права својине на наведеној непокретности одбијен као неоснован. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и према туженима утврђено да је тужилац АА сувласник са уделом од 3/12, а тужила ББ са уделом од 4/12 на помоћном објекту – шупи описаној изреком, што су тужени обавезани да им признају. Ставом трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и према туженима ВВ и ГГ утврђено њихово право својине са уделом од по $\frac{1}{2}$ на покретним стварима описаним овим делом изреке и то трактору, приколици за мотокултиватор, као и право својине са уделом од по $\frac{1}{4}$ на тракторској приколици описаној изреком, што су тужене обавезане да им признају, а у преосталом делу је тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца да се према туженој ДД утврди њихово право својине са по $\frac{1}{2}$ дела покретних ствари описаних овим делом изреке. Ставом петим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев ВВ и према противтуженој ББ и туженим ГГ и ДД утврђено да сувласнички удео противтужиле ВВ на породичној стамбеној згради у ... описаној изреком износи 5/24 дела, што су оне обавезане да јој признају, а у преосталом делу је противтужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом шестим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев ВВ и утврђено њено право својине са уделом $\frac{1}{4}$ на тракторској приколици описаној изреком, док је у преосталом делу за удео преко досуђеног противтужбени захтев одбијен, као и у делу да се утврди да противтужила има право својине са 4/10 на покретним стварима и то трактору и приколици за мотокултиватор описаним изреком, по основу заједничког стицања са сада пок. ЂЂ из ... . Ставом седмим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев ВВ да се према туженој ДД утврди њено право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на покретним стварима описаним овим делом изреке. Ставом осмим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против другостепене пресуде ревизију су благовремено поднеле тужене ВВ и ГГ због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, 72/11... 87/18) који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, 72/11) и утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, као и на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 202. ЗПП (повлачење тужбе), учињену пред првостепеним судом, због којих повреда се ревизија не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА и његова пок. супруга ЕЕ су по основу писменог неовереног Уговора о купопродаји од 16.09.1970. године купили део кп ... КО ... површине 520 м², а према извештају Службе за катастар непокретности Зајечар од 04.12.2015. године тужилац и његова унука тужила-противтужена ББ су уписани са делом од по .../..., а тужена ДД са уделом од .../... на наведеној катастарској

парцели, и то тужилац АА и ББ по основу Уговора о купопродаји од 04.06.2015. године, а тужена ДД по основу оставинског решења О .../... и О .../... . На захтев тужене ДД у 2015. години извршена је конверзија права коришћења у право својине на парцели .../... . На купљеној парцели тужилац и његова сада пок. супруга су без грађевинске дозволе изградили приземну кућу од два одељења. У време изградње, тужилац је био запослен као ..., његова супруга је била домаћица и радила у пољопривредном домаћинству свог оца у селу ..., а њихов син, сада пок. ЂЂ је био ученик. Њихов син из првог брака има ћерку, тужиљу ББ, а други брак је закључио са туженом ВВ, са којом је добио ћерку, овде тужену ГГ. Након што се оженио са туженом ВВ, започета је доградња наведеног објекта, у току трајања живота у породичној заједници, тако што је скинут кров, а зидови и темељи постојећег објекта су искоришћени као основа за изградњу новог спратног објекта. Радови на реконструкцији и доградњи куће су финансирани од зараде тужене ВВ и из кредита који је сада пок. ЂЂ подигао, као и улагањима ЂЂ родитеља, тужиоца АА и сада пок. мајке ЕЕ. Утврђено је да радови нису завршени до смрти ЂЂ, да је кров стављен касније, с тим што је тужилац купио дрвну грађу и платио мајсторе, а тужена ВВ је купила остатак грађевинског материјала, а на једнаке делове су платили прикључак на водовод. Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке, првобитни објекат чини 38,20% од тржишне вредности садашњег стамбеног објекта, а кп ... чини 10,58% укупне вредности непокретности. Утврђено је да је предметни трактор купљен када је тужена ВВ постала члан породичног домаћинства, али да је плаћен пољопривредним производима и млеком из њиховог домаћинства пре њеног доласка, да је тракторска приколица купљена и плаћена касније, а да је приколица за мотокултиватор ручне израде набављена пре њеног доласка у домаћинство. Тужиочев син и супруг тужене ВВ преминуо је 1989. године, а након његове смрти у спорној кући су живееле тужена ВВ, њена ћерка ГГ и ББ.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је утврђено да су тужиоци АА и ББ по основу стицања у породичној заједници сувласници са уделом од по 8/24 спорне стамбене зграде, као и да су сувласници и то тужилац АА са уделом 3/12, а тужиља ББ са уделом 4/12 шупе на истој катастарској парцели, да имају право својине са уделом од по 1/2 на трактору и приколици за мотокултиватор, као и право својине са уделом од по 1/4 на тракторској приколици. Правилно је такође примењено материјално право и у делу којим је одбијен као неоснован противтужбени захтев ВВ за утврђење њеног права сусвојине на спорној породичној стамбеној згради преко досуђеног удела са 5/24, преко досуђеног својинског удела од 1/4 на тракторској приколици, као и у делу којим је одбијен њен противтужбени захтев за утврђење својинског удела од 4/10 на трактору и приколици за мотокултиватор и у делу којим је одбијен њен противтужбени захтев према туженој ДД за утврђење права својине противтужиље са 1/2 идеалног дела на трактору, тракторској приколици и приколици за мотокултиватор.

Према члану 195. Породичног закона, имовина коју су заједно са супружницима, односно ванбрачним партнерима стекли радом чланови њихове породичне заједнице у току трајања заједнице живота у породичној заједници представља њихову заједничку имовину. Према члану 180. став 2. тог закона, претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а према члану 176. став 2. тог закона сматра се да је упис извршен на оба супружника и када је

извршен на само име једног од њих, осим ако након уписа није закључен писмени споразум супружника о деоби заједничке имовине односно брачни уговор или је о правима супружника на непокретности одлучивао суд.

У конкретном случају, утврђено је да су у породичној и економској заједници живели тужилац АА, његова сада пок. супруга ЕЕ, њихов сада пок. син ЂЂ и његова супруга ВВ, а у доградњи приземне куће коју је тужилац сазидао са својом супругом, учествовали су такође и тужена ВВ и њен пок. супруг све до његове смрти 1989. године, након чега је заједничким радом и улагањима тужиоца, његове пок. супруге и тужене ВВ кућа завршена и постављен кров. Сви чланови породичне заједнице учествовали су у извођењу радова надogradње стамбеног објекта, обављали физичке послове на градилишту и надгледали раднике, а храну за мајсторе су припремале сада пок. супруга тужиоца и тужена ВВ. Правилан је закључак другостепеног суда да су највећи удео у стицању остварили тужилац и његова пок. супруга, јер су из средстава њихове посебне имовине купили плац, чија вредност представља 10,58% вредности непокретности, према налазу вештака, и сазидали стару кућу чија вредност износи 38,20% од укупне вредности непокретности. У том периоду, њихов син је био малолетан, а тужена ВВ је дошла у заједничко домаћинство након удаје. Правилан је закључак другостепеног суда да удео тужиоца у изградњи објекта износи 8/24, као и удео његове супруге, сада пок. ЕЕ, док преостали удео од 8/24 припада осталим члановима породичне заједнице, односно туженој ВВ и њеном сада пок. супругу. С обзиром да спорни помоћни објекат – шупа представља припадак и служи употреби породичне стамбене зграде, то су сувласнички удели тужиоца и његове пок. супруге, чији је правни следбеник тужилац ББ, исти као и за породичну стамбену зграду.

У односу на покретне ствари утврђено је да су трактор и приколица за мотокултиватор ручне израде стечени пре него што је тужена ВВ дошла у породично домаћинство, а тужена није доказала да је учествовала у стицању ових покретних ствари. Спорна тракторска приколица је набављена у време када је тужена већ била у породичном домаћинству, па је туженој признат правилно својински удео од $\frac{1}{4}$, а у преосталом делу је њен противтужбени захтев правилно одбијен као неоснован. Противтужбени захтев тужене ВВ за утврђивање права сусвојине на породичној стамбеној згради правилно је одбијен као неоснован, преко досуђеног удела од $\frac{5}{24}$. Наиме, тужена је заједно са својим супругом и његовим родитељима учествовала у доградњи ранијег стамбеног објекта, а наставила је у учествовању у изградњи крова и након смрти супруга, па је правилно одређен њен сувласнички удео на непокретности.

Супротно ревизијским наводима, у побијаној другостепеној пресуди правилно је утврђено да је постојала породична заједница између тужиоца, његове пок. супруге, тужене ВВ и њеног сада пок. супруга, па се ревизијом неосновано указује да су тужена и њен супруг живели у посебном домаћинству у односу на тужиоца и његову супругу. Тужена током поступка није доказала ни да је њен пок. супруг кућу градио за себе и своју породицу, а да су му родитељи у томе само помагали. Супротно ревизијским наводима, суд је имао у виду повећан допринос тужене у односу на њеног пок. супруга у стицању непокретности, па је висина њеног доприноса стицању правилно оцењена, као и у односу на помоћни објекат. Зато се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права и наводи да није било места примени одредаба Породичног закона које се односе на стицање у породичној заједници.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић